

Onderhandelingen in Islamabad mislukt

Door Frank , 12 april 2026

Professor Marandi waarschuwt voor een terugkeer naar oorlog, VS eist 'capitulatie'

ISLAMABAD – De hoogstaande onderhandelingen tussen de Verenigde Staten en Iran, bedoeld om over te gaan van een fragiel staakt-het-vuren naar een duurzame vredesovereenkomst, zijn volledig mislukt. Professor Seyed M. Marandi, een gerespecteerd Iraans analist die in Islamabad aanwezig was voor de gesprekken, gaf op zondag 12 april een grimmige analyse, waarbij hij de schuld rechtstreeks legde bij de 'arrogantie' en 'onacceptabele' eisen van de Amerikaanse delegatie.

Sprekend vanuit de Pakistaanse hoofdstad terwijl de Iraanse delegatie zich voorbereidde om te vertrekken, omschreef professor Marandi de Amerikaanse aanpak als een fundamentele verwerping van de Iraanse soevereiniteit. "De Verenigde Staten gedroegen zich zoals ze gewoonlijk doen – met arrogantie en zonder enig respect voor de soevereiniteit en onafhankelijkheid van andere naties," verklaarde hij. Volgens Marandi probeerde de regering-Trump voorwaarden te dicteren aan het Iraanse volk, een strategie die volgens hem vanaf het begin gedoemd was te mislukken.

"Ze faalden tijdens veertig dagen oorlog," betoogde Marandi, "en ze kunnen niet winnen aan de onderhandelingstafel door Iran te dwingen te verliezen." Hij stelde dat de kern van de impasse de Amerikaanse aandrang op 'capitulatie' was, in plaats van een wederzijds respectvol akkoord. De professor merkte op dat de Verenigde Staten weigeren Iran's legitieme en legale nucleaire programma onder internationaal recht te accepteren en algehele controle over de strategische Straat van Hormuz nastreven.

'Openlijk Extremistisch Regime' en Directe Bedreigingen

Professor Marandi spaarde zijn kritiek niet op het Amerikaanse politieke en media-establishment, en wees op opruiende retoriek waarvan hij gelooft dat die de Verenigde Staten in een "openlijk extremistisch regime" heeft veranderd. Hij wees specifiek op een artikel in de Washington Post waarvan hij beweerde dat het opriep tot de moord op Iraanse onderhandelaars door individuele doelwitten te noemen, inclusief hemzelf.

"Dit zal geen invloed hebben op de manier waarop Iran zich gedraagt," zei Marandi uitdagend. "Het stelt de Verenigde Staten en hun rijk alleen maar verder tentoon."

Hij karakteriseerde de taal van Amerikaanse leiders – die suggereert dat het dreigen met het doden van onderhandelaars een geldige drukmiddel is – als ‘onbeschoft’ en ‘misdadig’. De professor maakte duidelijk dat dergelijke dreigementen de principiële houding van Iran, die hij omschreef als ‘onbevreesd onafhankelijk’, alleen maar hebben versterkt.

Waarom de Gesprekken Mislukten: Geen Middenweg

Gevraagd naar de specifieke struikelblokken, legde Marandi uit dat de VS vanaf het begin niet serieus was. Hij suggereerde dat de onderhandelingen misschien een “list waren om meer informatie te verzamelen.” Desalniettemin koos de Islamitische Republiek ervoor om deel te nemen om aan het Iraanse volk en de wereld te laten zien dat zij naar diplomatieke oplossingen zoekt, waarmee ze beschuldigingen vooraf wilde nemen dat Teheran onbuigzaam zou zijn.

De moeilijkste punten waren het legitieme recht van Iran om de Straat van Hormuz te controleren en de kwestie van oorlogsherstel. “Herstelbetalingen zijn legitiem,” benadrukte Marandi, erop wijzend dat de recente oorlog een niet-uitgelokte daad van agressie tegen Iran was. “De Amerikaanse eisen voor capitulatie werken niet. Iran heeft de oorlog niet verloren.” Hij concludeerde dat de hegemonische ambities van het rijk niet zullen slagen tegenover een soevereine natie met vaste principes.

Een Dreigende Terugkeer naar Oorlog

Vooruitkijkend schetste professor Marandi een grimmig beeld, waarschuwend dat de kans op hernieuwde agressie “zeer groot” is. Hij merkte op dat het Israëliëse regime zijn militaire operaties in Libanon en Gaza voortzet met de steun van westerse regeringen, en hij gelooft dat een nieuwe aanval op het Iraanse volk waarschijnlijk is in de nabije toekomst.

“De Verenigde Staten kunnen vandaag aanvallen, morgen aanvallen, volgende week,” waarschuwde Marandi. Hij trok parallellen met eerdere conflicten en wees erop dat zowel tijdens de 12-daagse oorlog vorig jaar als tijdens de recentere 40-daagse oorlog, Israël aanviel terwijl er onderhandeld werd. “Er is geen reden om aan te nemen dat Trump en Netanyahu twee weken zullen wachten. Als ze dat wel doen, is het alleen om zich te herbewapenen.”

Iraanse Defensieve Houding en Regionale Gevolgen

Professor Marandi was er zorgvuldig in om de defensieve doctrine van Iran te herhalen. “We beginnen geen oorlogen. We zijn sinds de revolutie nooit een oorlog begonnen,” verklaarde hij, verwijzend naar de door de VS gesteunde invasie van Saddam Hoessein en de twee meest recente oorlogen. Hij verduidelijkte dat hoewel

Iran nooit als eerste escaleert, het altijd zal reageren op escalatie.

Als de VS terugkeert naar een militaire optie, voorspelde Marandi onmiddellijke en verwoestende vergelding. “Iran zal onmiddellijk terugslaan. Ze zullen de olie- en gasinfrastructuur in de Perzische Golfregio vernietigen, omdat die regimes medeplichtig zijn.” Hij waarschuwde dat een blokkade of aanval op Iran zou leiden tot een permanente stopzetting van de olie- en gasexport vanuit zowel de Rode Zee als de Perzische Golf, wat catastrofale schade aan de wereldeconomie zou toebrengen.

Kritiek op Amerikaanse Motieven

In zijn slotopmerkingen herhaalde professor Marandi de gevoelens van een recente ontslagbrief van een hoge Amerikaanse inlichtingenfunctionaris, Joe Kent, die volgens hem zou hebben verklaard dat de drang naar oorlog niet gaat om Amerikaanse veiligheid, maar om de belangen van het Israëliëse regime. “Iran is geen bedreiging. Iran maakt geen kernwapen, maar zij willen deze oorlog, en het is niet voor Amerika; het is voor het Israëliëse regime,” concludeerde Marandi.

Terwijl de Iraanse delegatie Islamabad verliet, bleef de professor optimistisch over de toekomst van de regio, ondanks de “pijnlijke dagen die komen gaan.” Hij sprak het vertrouwen uit dat Hezbollah zal overleven, dat de Islamitische Republiek zal uitgroeien tot een dominante macht in West-Azië, en dat het rijk uiteindelijk verslagen zal worden.